**Najvyšší súd**
**Slovenskej republiky**

**4 Sž 101/2005**

Rada pre vysielanie a retransmisiu
Kolárska 6, P.O.Box 155,
810 00 Bratislava 1
19 -03- 2007
Podacie číslo: 1368 | Číslo spisu:
Prílohy/listy: | Vybavuje: PK

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 19.03.2007
Najvyšší súd Slovenskej republiky
dňa 18. MÁJ 2007

# ROZSUDOK
# V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členov senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Aleny Poláčkovej, v právnej veci navrhovateľa **Slovenská televízia,** Mlynská dolina, Bratislava, proti odporcovi **Rada pre vysielanie a retransmisiu,** Námestie SNP č. 12, Bratislava o odvolaní navrhovateľa proti rozhodnutiu odporcu číslo RP/265/2005 zo dňa 25.10.2005, takto

**r o z h o d o l :**

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odporcu RP/265/2005 zo dňa 25.10. 2005, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

**O d ô v o d n e n i e :**

Napadnutým rozhodnutím uložil odporca navrhovateľovi zaplatiť v súlade s § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 308/2000 Z. z.) pokutu vo výške 1 000 000 Sk za porušenie povinnosti ustanovenej v § 35 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z. z. tým, že prerušoval reklamnými blokmi program „Slovensko hľadá Superstar", ktorý bol odvysielaný dňa 11.3.2005 o cca 20.00 hod. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odvysielaný program nemožno považovať za program zložený zo samostatných častí a preto navrhovateľ, ako vysielateľ televíznej programovej služby na základe zákona, nesmel tento prerušovať reklamnými blokmi. Podľa názoru odporcu prestávky v odvysielanom programe si určil sám navrhovateľ a tieto boli vytvorené len za účelom vysielania reklamy, sponzorských odkazov a upútaviek. Pokiaľ ide o výšku uloženej sankcie o tejto rozhodol odporca podľa § 67 ods. 5 písm. a) zák.č. 308/2000 Z. z.

Včas podaným odvolaním sa navrhovateľ domáhal zrušenia uvedeného rozhodnutia a vrátenia veci odporcovi na nové konanie. Podľa jeho názoru vysielanie programu nebolo narušené reklamou, nakoľko išlo o program zložený

zo samostatných častí, čo vyplývalo z charakteru podujatia (išlo o vystúpenie „naživo") a Štatútu súťaže, ktorý v čl. 2 uvádza:" *Všetky vysielacie dni pod písmenom F teda „Live večery" sú live vysielané programy ktoré pozostávajú z „live show" programov skladajúcich sa z troch samostatných častí s prestávkami medzi nimi a ďalšieho „Live rozhodnutia" programu*". Všetkých desať finálových večerov tvoril program, ktorý pozostával z troch častí s prestávkami medzi nimi, ktorých dĺžka (od 5 do 15 minút) bola podmienená časom potrebným na odpočinok súťažiacich, poroty a štábu a prípravu potrebných vecí na ďalšiu časť. Preto zaradením reklamy medzi ne nedošlo k porušeniu zákona č. 308/2000 Z. z..

Ďalej tvrdil, že podľa ustanovenia § 35 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z. z. vysielateľ s licenciou môže zaradiť reklamné šoty a telenákupné šoty aj počas vysielania programov, ak sa tým nenaruší celistvosť, hodnota a charakter programu vrátane jeho prirodzených vnútorných prestávok pri dodržaní práv nositeľov práv a za podmienok ustanovených v odsekoch 3 až 5, pričom vysielateľ televíznej programovej služby na základe zákona nesmie zaraďovať reklamu ani telenákup počas vysielania programov. Poukázal na to, že Slovenská televízia vo svojom vysielaní neprerušuje vysielanie programov reklamou ani telenákupom. Uviedol, že zákonné obmedzenia odkazujú len na odseky 3 až 5 § 35 a z toho vyvodil, že povinnosti vyplývajúce z § 35 ods. 2 nie sú zákonom vymedzené iba voči vysielateľovi na základe licencie a že teda aj Slovenská televízia pravidelne zaraďuje reklamu počas prestávok športových a iných podujatí.

Zdôraznil, že reklamné bloky zaradil medzi jednotlivé samostatné časti programu v súlade s § 35 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z.

Odporca vo svojom vyjadrení zo dňa 25.1.2006 navrhol napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť. Súhlasil s názorom navrhovateľa, že § 35 ods. 2 zák. č. 308/2000 Z. z. sa vzťahuje aj na vysielateľa na základe zákona. Avšak pokiaľ ide o definíciu programu uviedol, že definícia programu je daná ustanovením § 3 písm. f/ zákona č. 308/2000 Z. z., takže o tom, čo je program a či ide o program zložený z viacerých častí nerozhoduje jeho výrobca, lebo pri naplnení definičných kritérií programu ide o objektívnu skutočnosť a nie o subjektívny pocit vysielateľa. Ďalej uviedol, že takisto ani štatút súťaže nemá vplyv na to, či odvysielaný komunikát naplnil pojmové znaky programu ako sú tieto definované v § 3 písm. f/ zákona č. 308/2000 Z. z.. Podľa jeho názoru predmetný program tvoril svojím obsahom, formou a funkciou uzatvorený celok, čo nemohlo zmeniť ani zaradenie titulkov, ktoré podľa zákona č. 308/2000 Z. z. nemajú právnu relevanciu.

V súvislosti s § 35 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. uviedol, že tento sa týka športových podujatí a podujatí, na ktorých priebeh nemá vysielateľ žiaden vplyv, pri ktorých sú prestávky objektívne dané a vysielateľ tieto len využíva na odvysielanie reklamy. Tieto prestávky by existovali bez ohľadu na to, či by v nich vysielateľ zaradil reklamu alebo nie.

V predmetnom prípade však išlo o opačnú situáciu pretože prestávky v programe odvysielanom dňa 11.3.2005 si vysielateľ vytvoril sám bez toho, aby ich obsah samotného programu opodstatňoval za účelom zaradenia reklamných blokov do vysielania.

K tvrdeniu navrhovateľa, že zo súťaže boli postupne vyraďovaní súťažiaci, čím sa počet účinkujúcich v každom ďalšom súťažnom večeri znižoval, takže v predposlednom účinkovali iba traja a v poslednom iba dve súťažiace speváčky počas celého podujatia odporca vo vyjadrení uviedol, že ide o argumentáciu skutočnosťami, ktoré mali nastať až v budúcnosti a ktoré nemali vplyv na skutkový stav posudzovaný k správnom konaní č. 146-PgO/O-857/2005.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. a/ OSP v spojení s § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z., preskúmal napadnuté rozhodnutia, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo z dôvodov uvedených v odvolaní a dospel k záveru, že podanému odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ program „Slovensko hľadá Superstar", ktorý bol vysielaný dňa 11.3.2005 o cca 20.00 hod. rozdelil na tri časti, medzi ktorými boli odvysielané upútavkové a reklamné šoty. Odporca posúdil uvedený program ako obsahom, formou a funkciou uzatvorený celok, na ktorý platil zákonný zákaz zaradiť reklamné šoty a telenákupné šoty a porušenie tohto zákonného zákazu sankcionoval.

Podľa obsahu odvolania bolo úlohou súdu posúdiť, či odporca neporušil zákon, keď program odvysielaný v predmetný večer, ktorý bol vyrobený ako pozostávajúci z troch samostatných častí, posúdil ako jeden ucelený program.

Podľa § 35 ods. 1 zák.č. 308/2000 Z. z. reklama a telenákup sa zaraďujú do vysielania medzi jednotlivé programy. Podľa ods. 2 v programoch zložených zo samostatných častí alebo pri prenose športových a podobne štruktúrovaných podujatí a predstavení s prestávkami sa reklamné šoty a telenákupné šoty zaraďujú iba medzi jednotlivé časti alebo počas prestávok.

Podľa § 35 ods.6 zák.č. 308/2000 Z.z. vysielateľ s licenciou môže zaradiť reklamné šoty a telenákupné šoty aj počas vysielania programov, ak sa tým nenaruší celistvosť, hodnota a charakter programu vrátane jeho prirodzených vnútorných prestávok pri dodržaní práv nositeľov práv 35) a za podmienok ustanovených v odsekoch 3 až 5. **Vysielateľ televíznej programovej služby na základe zákona nesmie zaraďovať reklamu ani telenákup počas vysielania programov.**

Z uvedeného vyplýva, že posledná veta ods. 2 vylučuje u vysielateľa na základe zákona vysielanie reklamy počas programov. Vysielanie reklamných programov je možné len medzi programami, resp. pokiaľ ide o programy rozdelené na časti alebo s prestávkami, len medzi týmito časťami resp. počas prestávok. **Dôvodom prečo je počas takýchto programov vysielaná reklama musí byť využitie prestávky v programe a nie naopak, vytvorenie prestávky za účelom odvysielania reklamy.**

Aj Odporúčanie č. R (84)3 Výboru ministrov Rady Európy členským štátom o princípoch televíznej reklamy v bode 8. uvádza, že reklamy treba prednostne zoraďovať do blokov a zaraďovať tak, aby sa nenarušila celistvosť a hodnota programov alebo **ich prirodzená kontinuita**.

V zmysle svojej ustálenej judikatúry **Najvyšší súd SR** ako súd odvolací preskúmaval, či rozhodnutie odporcu nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, či jeho závery zodpovedajú zásadám logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom (rozhodnutie *R č. 52/2003*) a **došiel k záveru, že preskúmavaným rozhodnutím** ktoré odporca vydal na základe zákonom povoleného správneho uváženia podľa § 245 ods. 2 OSP **nedošlo k porušeniu zákona** (medzi inými aj *R č. 94/2001-I*).

Záver odporcu, že program „Slovensko hľadá Superstar", odvysielaný dňa 11.3.2005 o cca 20.00 hod. ako celok podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedal zákonnému vymedzeniu pojmu „program" podľa § 3 písm. f/ zákona č. 308/2000 Z. z., bol v preskúmavanom rozhodnutí náležite odôvodnený. Ako vecne správny posúdil súd aj ten právny názor, že v súvislosti s aplikáciou § 35 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. nemôže o tom, čo je program zložený zo samostatných častí, rozhodovať jeho výrobca. Najvyšší súd SR sa tiež stotožnil so záverom odporcu, že pri prerušení programu odvysielaného v predmetný večer nešlo o využitie prirodzených vnútorných prestávok programu na odvysielanie reklamy, ale naopak, že toto prerušenie nemalo iný funkčný význam, ako odvysielanie reklamy bez ohľadu na to že išlo o priamy prenos čím sa narušila celistvosť, hodnota a charakter programu. Týmto postupom navrhovateľ porušil § 35 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z. z.

Odporca ako orgán verejnej správy dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie a retransmisiu a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania a retransmisie v rozsahu vymedzenom zákonom č. 308/2000 Z. z.. Jeho prvoradým zákonným poslaním a teda aj prvoradou povinnosťou je presadzovať záujmy verejnosti. Ak pri plnení tejto povinnosti dôjde v záveru, že konaním monitorovaného subjektu došlo alebo dochádza k porušovaniu zákona je oprávnený podľa § 64 a nasl. zák. č. 308/2000 Z.z. uložiť sankciu. V predmetnom prípade odporca uložil navrhovateľovi pokutu vo výške 1 000 000 Sk v súlade s § 64 ods. 1 písm. d) a § 67 ods. 5 písm. a) zák. č. 308/2000 Z.z.

Vzhľadom k tomu, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom ako aj v súlade s poslaním odporcu definovaným v § 4 zákona č. 308/2000 Z. z., malo všetky požadované zákonné náležitosti (§ 47 zákona č. 71/1967 Zb.), bolo bez formálnych a logických nedostatkov, riadne odôvodnené a vychádzalo z dostatočne zisteného skutkového stavu, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že toto ako vecne správne podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil.

O náhrade trov rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP, podľa ktorého náhradu trov možno priznať len tomu navrhovateľovi, ktorý mal vo veci aspoň sčasti úspech.

**P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.**

V Bratislave dňa 15. 2. 2007

NAJVYŠŠÍ SÚD Slovenskej republiky - 15 - BRATISLAVA

**JUDr. Ivan R u m a n a ,** v.r.
predseda senátu

za správnosť vyhotovenia:
Augustiňáková